

18 χρονών

Είμαι ο ίδιος στρατιώτης
όπως και τότε στημένος σε έναν βράχο

Μπροστά μου ο Πενταδάχτυλος
πίσω το σπίτι
η μάνα μου τα ζωντανά
η ανθισμένη λεμονιά
Ήτανε πύρινος ο Ιούλης, αιχμηρός
σκληρά τα δέντρα
τρομαγμένα τα πουλιά
Μύρτου, Γερόλακκος και Γασριά
Δεν είναι μόνο ονόματα
είναι ο πόνος είναι η καρδιά

Σ ' αυτόν εδώ τον βράχο
φυτέψαμε δύο ζουμπούλια
και τα ποτίζαμε μαζί να αντέξουνε
Είμαστε σίγουροι
πως θα ζεστάνει η μέρα
και τα βουνά θα ημερέψουν

Πού να 'σαι
και πώς να είσαι τώρα
αγαπημένη;